

עין משפט  
נר מצוה

בבא א ב מ"י פס"ה מהל'  
מכירה הל' יג סמג  
פס"ן פס' טושי"ע ח"מ פ"י  
ר"ח ספ"ק טו:  
ל ג מ"י ח"ב מהל' פס"ה  
הלכה יא ועין ספ"ה  
ובמ"מ פס"ה פס"ן פס' טושי"ע  
ח"מ פס"ן קטג ספ"ק כ:  
לא ד מ"י פ"י מהל' פס"ה  
הל' א סמג פס"ן טו  
טושי"ע ח"מ פס"ן קטג  
ספ"ק כ:

רבינו גרשום

[illegible]

**וְשִׁמְשׁוּל** אַחֵר מִקִּטְצֵי, פ"ה ש"י  
וּמִשְׁמַע מִחוּץ פִּירוּשׁוֹ שֶׁ  
הוּא שֶׁהָ עָלָיו גִּבּוֹר וְהָ יָתֵנוּ מֵהָ  
מִשְׁמַע עֲלֵינוּ לְהוֹ כִּנְכָסִי דְבַר מֵרִיץ (ה) וְקִי"ל כִּי  
וְאִפְ"י גִּבּוֹר וְזֶה לֹא הִטְלִי עָם כִּי  
מֵיבִיחַ יָחִיד כְּדִי שִׁפּוֹל לוֹ מִלֵּק גִּבְתָּ  
אֶחָד אֶחָד וְאֶחָד בְּפִי עֲלָמוֹ אֶלָּא עִם  
רַ"י מִקְמָתִים בְּנוֹן  
אֶחָד שֶׁלֹּא עָלָה שְׂדוֹת וְלִקְחוּ כִּי  
הִשְׁלִישִׁתָּ חֲלָקוֹ וְהָ רַאשָׁאִים  
וְנִשְׁאָרָה שִׁפּוֹל גּוֹרֵל וְיִסָּה וְלַעֲנִין זֶה  
אֶלָּא בְּטֵלָה מִחֲלּוּקָתָ שֶׁאִם יִפּוֹל הַשְּׂדֵה  
הַשְּׂלִישִׁתָּ לְחֲלָקוֹ וְזֶה הַרְאָשׁוֹת  
כְּמוֹ שֶׁהָ הַרְאָשׁוֹת  
מִתְחַלְלֶה וְאִפְ"י נִפְל לוֹ שְׂדֵה שֶׁהָ  
שֶׁל אֶחָד מֵהָ מַכֵּל מִקּוֹם לֹא יִחְלָקוּ  
כִּי הַמּוֹחֵר אֶלָּא שֶׁלִּישִׁתָּ שֶׁהָ  
מִתְחַלְלֶה וְזֶה וְנִתְּנָה לָהּ הִיא בְּמַחְלָה  
וְשֶׁהָ שִׁנִּי יִחְלָקוּ וְכֵן הָיָ (ו) בִּר  
בְּתֵלָה דְּקִימִי וְאִזּוֹל מֵרִי מִיִּיבִייר וּפְלוֹ  
פִּירוּשׁ כְּשֶׁנֶּפֶל אֶל שְׂדֵה הַשְּׂדֵה  
שְׂדֵה שֶׁלִּישִׁתָּ וְשֶׁהָ שֶׁלִּישִׁתָּ שֶׁלִּישִׁתָּ  
וְשִׁפְ"י גּוֹרֵל עַל הַכֹּל וְאִם יִפּוֹל אֶחָד  
שְׂדֵה הַשְּׂאָר לְחֲלָקוֹ וְזֶה הַרְאָשׁוֹת  
מִתְחַלְלֶה וְלֹא כִּפְ"י דְּמוֹעֵלָת מִתְחַלְלֶה  
לְגַמְרִי אֶחָד שֶׁלִּישִׁתָּ וְאִם"י שְׂדֵה לֹא  
עֲשִׂימִי וְנִתְּנָה שֶׁהָ רִאשִׁי רִאשִׁי אִינֶה  
רִאשִׁי דִּהֶם בְּמִטְלָטִין אֶלָּא  
בְּמִקְרָקֵי דְּשִׁיךְ קִפְדִּיָּה בְּרוּחֹת  
אִזּוֹן אֶחָד יִכּוֹל לְחָלּוֹק בְּלֹא דַעַת  
שֶׁבְּכָר כִּדְאִמְרִין חֲלָמְנָה יִצְוֹתָ (מִשְׁמַע)  
ק. ר. (ס) וְיִתּוּמִים שֶׁבָּאוּ לְחָלּוֹק  
בְּנִכְסֵי אֲבִינִין כִּי מִשְׁמַע חֲסֵם דִּלִּי  
אִם מִשְׁמַע מֵהָ כִּי בִית דִּין יִפֶּה הוּא  
אֶחָד אֶחָד אֶחָד"ג דִּלָּא טַעַם הַגְּדִילִי  
וְנִטְוִין לְמַתּוֹת בְּרוּחֹת וְהָכֵן דִּלָּא

ש"ך מה כח ב"ד יפה למה לא יוכל  
לדחצוריה ומיהו לפר"י דמפרש התם  
גורל קאמר לא קשיא מידי לפ"ה דא  
היה מחזי בלא גורל אבל בגורל מה  
יפה [חולקין] ואפילו לפירוש ר"ח דט  
דהתם ודאי שאינאומין קטנים ויאן אף  
מה כח ב"ד יפה הוי יטולין למחוז  
לחלוץ כי הכא בלא כח ב"ד

ב'ו' היינו טעמא דלא קרי' כולי האי  
 דמחמיא אפילו היכא דלא גמרי ומקמי  
 חפציה עד שיתחבר הלכך אין רוצין  
 דאזי הלכך לא לא לספור טעמי  
 חלקים ובגורל דנהי נמי דנפל גורל לא  
 הוא והדרה: **מקמין**. טעם כל אחד  
 שדה אחת וזה טעם לא שדה אחת  
 מדעת א"ה השליש: **אלא מעשה** הי  
 בפני ששה שני דין הדיעות כדאמרי  
 החוקה בתמיה. מהכא שמעין דפשיטא  
 באיסור וכן כפרה דעבד עסקא ב'ו'  
 וכגון דפלג ביה דעתא דחבריה בנפס'  
 עליה ואם חלק אלן בפני שני דין  
 דלא קרי' שומא אין קרי' חלקו בפני  
 אלן חיישין דאליה הוה הכא נמי הוה  
 דאמר **מקמין אלמא קס דינא**. דכל  
 דמאי דתפסין תפסין אי הכי אמאי א  
 גירו ואמאי הא כיון דהוה ראוי לט  
 אלן לאו שמע מינה דבדד ר' לט

בית כור פרק שביעי בבא בתרא

לנו כל אחד שליש ויחלקו  
בגורל וקשה דלמה יגרע  
רצו בלא גורל ולימא להו  
ויוסף צפ"ק (לעיל דף יב: ושם)

אמר ליה הוּא עשרין גריו משחיה ולא הוּא  
אלא חמיסרא אתא לקמיה דאב"י אמר ליה  
יסברת וקבילת והתנן פחות משתות הגיעו  
עד שתות ניכח הני מילי היבא דלא קים ליה  
בגוה אבל היבא דקים ליה בגוה סבר וקביל  
הוא עשרין אמר לי אמר לי ד'עדריפא  
ד'בעשרין תנאי ר' יוסי אומר :האחינן שחלקו  
בין ש'עלה גורל לאחד מהן קולם מ"ט  
אממר ר' אלעזר כתחלת ארץ ישראל מה  
תחלה בגורל אף כאן בגורל אי מה להלן  
בקלפי ואורים ותומים אף כאן בקלפי ואורים  
ותומים אמר רב אשי בההוא הגהא דקא  
צייתי להדרי גמרי ומקנו להדרי: איתמר  
ר' שני אחינן שחלקו וכא הן אח ממוניתה הים  
רבא אמר יבטלה מחלוקת ושמואל אמר  
לשמואל דאמר ליה רבא לרב נחמן לרב דאמר  
בבטלה מחלוקת אלמא הדר דינא אלא  
מעתה הני בי תלתא דקיימי וואזול בי תרי  
ממוניהו ופלוג הכי נמי בבטלה מחלוקת הכי  
השתא התם נחית' אדעתא דבי תלתא  
מעיקרא הכא לא נחית' אדעתא דבי  
תלתא מעיקרא אמר ליה רב פפא לאב"י  
לשמואל דאמר מקמצינ למימרא דקם דינא  
הוא רב ושמואל דאמרי תרויהו כור  
בש'שלים אני מוכר לך יכול לחזור בו  
בסאה האחרונה כור בש'שלים סאה  
אפילו אני מוכר לך ראשון ראשון קנה  
התם

ותי כי פלג חד בלא דעמא  
 ורייני להן חלק יפה בלא  
 ולו מה כח מה צד בלא  
 ופליגי בלא מה צד בלא  
 וגרל קאמר איבא לתימר  
 מהן תובע לחלקו אי לא  
 אם אחד מהן גדול ותובע  
 פה מחלקין:  
 ובא

ס' דגמרי בלזב שלם ומקונו למי שיעלה הגורל מיד מהיה  
היה הנהא לדימי להרדי ושעשעני זה לזה לחלוק בגורל דה  
זא עוד עכוב בדבר וגמרו וסאפי אסדדי. זקוק אני ל  
ל' אלעזר אלף לתרנו: שני אחין שחקנו. קרעתי:  
מקונו עול כולן הני מיני היכא דחקנו כראוי אלב היכא ד  
ש מחלקו ונפתין לזה כגון שירש שש שדות ונטלו זה  
לכל אחד שני שדות והנס שיש: דרד דינא. כלומר ח  
תפלא. אחין או שופטין דקיימי ואזול בי מרי מנייהו ו  
באלו מציאותו וזמנו (ע"ל צ:). הכי נמי דכעתה מחלקו.  
זי דמלתא אחים או תפלא שופטין או נמי מרי או מרי  
הרדי והלך רב ספרא ופלג בלא דעמא דאסור באפי  
מלתא ואית ליה סקדי דפלג דלמערין באלו מציאות  
זוס הוא ומה שעשינו הנכסיו השביחו לאמנע. והי  
זי: דאעפא דבי תפלא. בשלמא חלקו חלקו הכל דממ  
גבורל אלב הכא דלגאלי מציאת בנסק דנעק יתור מדמ  
שנוטל דבר הראוי לו אלף שאינו נוטל כשיעור הראוי לו  
שמואל יכול לאזור בו מוכר וסאפי בסקא אחרונה ומו  
כור דלמתי ליה מוכר במה שזכה בכר זכה אף ע  
היכא דנטל פחות וכל שכן היכא דנטל יותר

אמר לי כך שישלים לי הפחת משדה  
דעת כן אמר לי עשרים שהוא עלמו  
להשלים לי מדת כ' אמר לי עשרים:  
דקאמר כ' לא לתת לך כ' שהרי גם

הוא היה יודע שאין בשדה אלא  
שדה אחד ואמר לך ולהשביח מקחו  
כן: **סניא ר' יוסי אומר כו'.**  
לחצורו במדה ומלא יותר מכדי  
מדתו דמחצור ולא אמרנו כנוול

הן לא דקאמר

[illegible]